

ΚΥΠΡΙΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΦΕΡΝΟΥΝ ΣΤΟ ΦΩΣ ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ

Η πλειονότητα του καλούμενου «Τουρκοκυπριακού πληθυσμού» είναι Έλληνες μουσουλμάνοι, απόγονοι Ελλήνων που εξαναγκάστηκαν να εξισλαμισθούν και να εκτουρκιστούν στην τραγική πορεία της Κυπριακής ιστορίας.

Η Τουρκία κατοικείται σήμερα από τέτοιους εξισλαμισμένους - εκτουρκισμένους ντόπιους πληθυσμούς που διατηρούν όμως σε μεγάλο βαθμό τα πατρογονικά τους ήθη, έθιμα και παραδόσεις, είναι δε φυλετικά άσχετοι με τις τουρκικές φυλές (τέτοιοι ντόπιοι πληθυσμοί είναι οι Λαζοί, οι Μεσοχαλδηνοί Έλληνες, οι Γιουρούκοι, οι Κιζιλμπάσηδες, οι Ζείμπεκίδες, οι Ανοσάριται, οι Άφσαροι, οι Κούρδοι, οι Κιρκάσιοι, οι Γεωργιανοί). Η Τουρκική Κυβέρνηση όμως δεν παραδέχεται τους λαούς αυτούς, ως ξεχωριστές εθνότητες, διότι η παραδοχή αυτή θα σήμαινε αυτόματα τον κατακερματισμό της σύγχρονης Τουρκίας και τη δημιουργία πολλών ελεύθερων κρατών. Γίνεται επομένως αντιληπτό, γιατί οι Τούρκοι κωφεύουν στις διαμαρτυρίες π.χ. των Κούρδων και γιατί εξακολουθούν να έχουν την παλιά νοοτροπία, να θεωρούν δηλαδή σαν Τούρκους, όποιους βρίσκονται στο Κράτος τους και είναι φαινομενικά μουσουλμάνοι.

Στην Κύπρο - όπως και στις άλλες Τουρκοκρατούμενες περιοχές - πολλοί χριστιανοί αναγκάζονταν να ασπαστούν επιφανειακά τον Ισλαμισμό, εμφανιζόμενοι φανερά σαν μουσουλμάνοι, ενώ κρυφά ήταν χριστιανοί.

Οι λόγοι που ωθούσαν τον χριστιανικό πληθυσμό του νησιού στον εξισλαμισμό, ήταν η διάσωση της οικογένειας από την δίψα του κατακτητή για αίμα, η εξασφάλιση της περιουσίας από την απληστία και την καταπίεση των Τούρκων και η ελάφρυσή τους από τους δυσβάσταχτους φόρους.

Ο αρχικός ψευδομουσουλμανισμός και ταυτόχρονα κρυπτοχριστιανισμός, μετατρέπονταν με την πάροδο του χρόνου - ανάλογα βέβαια με το σθένος και την ψυχική του αντοχή - σε πλήρη και συνειδητό Ισλαμισμό και εκτουρκισμό.

Στους κρυπτοχριστιανούς δόθηκαν από τον λαό, διάφορες ονομασίες, όπως «μεζοκκέρτηδες», «ποστολιτζοί», «κρυφοί» με την μεταφορική έννοια της λέξης, καθώς επίσης και «Λουρουτζιάτες», «Μοναγρίτες», «Ήλλυροι» κ.λ.π. ανάλογα με τον τόπο καταγωγής τους. Η πιο διαδεδομένη όμως ονομασία ήταν «Λινοπάμπακοι».

Οι κρυπτοχριστιανοί αυτοί, αντιμετώπιζαν τεράστιες δυσκολίες επιδίωξης. Και τούτο, διότι τους υπέβαλλαν σε υπερβολικές δοκιμασίες και ελεγχούς, προκειμένου να αποδείξουν το γνήσιο της πίστης στο Ισλάμ. Και αν μιν πράγματι αποδεικνυόταν ότι ήταν γνήσιοι μουσουλμάνοι, αφήνονταν ήσυχοι. Αν όμως δημιουργόταν και η ελάχιστη υπόνοια απιστίας, τότε χρησιμοποιούσαν διάφορα σκληρά μέτρα για την αντιμετώπισή της. Τα μέτρα αυτά είχαν σαν σπώτερο στόχο και σκοπό τον πλήρη εξισλαμισμό και εκτουρκισμό τους. Ένα τέτοιο μέτρο ήταν και η στρατολόγησή τους.

Σημειώνουμε ότι ο καλούμενος «Τουρκοκυπριακός πληθυσμός» με Ελληνικά και Χριστιανικά ήθη, έθιμα, παραδόσεις και νοοτροπία, μέχρι τα πρώτα χρόνια της Αγγλικής κατοχής στην Κύπρο, στην πλειοψηφία του εξακολουθούσε ακόμα να διατηρεί σαν κύρια γλώσσα την Ελληνική. Σε μερικά μάλιστα «τουρκικά» χωριά, ήταν η μόνη γλώσσα που γνώριζαν οι κάτοικοι. Υπάρχουν χωριά, που μόλις στα 1963 και μετά από εκβιασμούς της Τουρκικής τρομοκρατικής οργάνωσης Τ.Μ.Τ. έμαθαν την τουρκική γλώσσα, π.χ. το χωριό Γαληνόπορνη.